

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 3 жовтня 1985 року

№ 119 (3626).

Ціна 2 коп.

ВЧАТЬСЯ ВИХОВАТЕЛІ

30 вересня в обласному лекторії товариства «Знання» відбувся міський семінар вихователів молодіжних гуртожитків і голів студрад. На семінарі виступив секретар міськкому ЛКСМУ О. Котов. Він ознайомив присутніх з основними напрямками виховної роботи в гуртожитках робітничої, студентської та учнівської молоді, наголосив на тому, що треба підвищити загальнополітичний рівень молоді. Анкетування показало, що мешканці гуртожитків недостатньо інформовані у галузі політичного життя країни.

— Треба урізноманітнювати форми політичного навчання, впроваджувати у практику проведення вечорів запитань і відповідей, вечорів політичного інформування, — сказав він.

З лекцією про міжнародне становище виступив перед присутніми лектор обласного товариства «Знання», завідувач партійним кабінетом чавуноливарного заводу Г. М. Гринченко.

Своїми враженнями про XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів у Москві поділився з учасниками семінару завідувач відділом пропаганди та культурно-масової роботи О. Кононенко.

З урахуванням побажань учасників семінару завідувач масовим відділом Палацу культури імені Жовтня О. Дога провів практичні заняття з питань методики організації молодіжних вечорів у гуртожитках.

М. БІЛЯЦЬКА,
інструктор міськкому ЛКСМУ.

Ганна Різницька працює електриком відділення заводу. Від її сумлінної праці залежить чіткість роботи АТС. Молода працівниця швидко усуває пошкодження, забезпечуючи цим самим ритмічну роботу станції.
На знімку: електрик Ганна РІЗНИЧЕНКО.

м. Новомиргород.

Хто шукає — той знаходить

Наша комсомольсько-молодіжна ланка, яку я очолюю, з року в рік досягає непоганих результатів. Але сказати, що ми ними задоволені сповна, — не можу. Підбиваючи підсумки роботи за кожний поточний рік п'ятирічки, аналізували промахи і здобутки. Краще використовували в подальшій роботі, гірше — намагалися не повторювати. Отже, кожен рік відбувалися нові зрушення, підвищувалися досягнення.

Сьогодні, напередодні завершення останнього року одинадцятиріччя п'ятирічки, скажу впевнено: хто постійно шукає — той завжди знаходить. Протягом останніх трьох років наша

КУКУРУДЗИ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

ланка знайшла своє колективне обличчя, відпрацювала особистий виробничий почерк. Але пошук ведемо постійно.

Якщо на початку ми займалися вирощуванням тільки зернової кукурудзи, то нині нам підпорядкована і вся площа гібридної кукурудзи. Наша ланка значно зросла в кількісному відношенні, але і якісний її показник покращав. Підвищилась майстерність техніки під час виконання агротехнічних заходів, підвищився коефіцієнт її використання. А, головне, постійно зростає якість робіт.

На сьогоднішній день наша ланка вже зібрала качанистий на більшій частині площ. На звільнених землях підібрано втрачені комбайнами качани.

Перші підрахунки показали: з кожного гектара одержуємо по 60 центнерів качанистості. Це означає, що врожайність кукурудзи підвищилась проти минулого року в середньому на 17 процентів.

Частинка членів ланки вже готує площі під майбутній засів кукурудзою. Прагнемо, щоб земля отримала все необхідне для забезпечення в наступному році ще вищою врожаєм качанистості.

А. ПАНЯВІН,
ланковий комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи.

Радгосп «Устинівський»
Устинівський район.

Коли стабільний колектив

Цьогорічне збирання качанистої ми розпочали в ті ж дні, що й минулого року. Але темпи збирання цього разу значно вищі.

Цьогорічні «кукурудзяні» живці ми готували заздалегідь укомплектованим колективом. Від підготовки ґрунту і до нинішньої збиральної пори всі працювали з єдиним бажанням — вийти на заплавану врожайність. З цим завданням ми впоралися добре. Вже зібрано більше половини площ. Кваліфікація. Сьогодні необхідно підготувати площі, внести добрива, коротше кажучи, підготувати надійну основу під урожай наступного року. Так, як це роблять в ланці наших суперників по змаганню — Анастасія Панявіна з радгоспу «Устинівський», члени якої збирають нині майже по 60 центнерів кукурудзи з гектара.

В. ЦУПРЕНКО,
ланковий комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи.

Колгосп імені Кірова,
Устинівський район.

НЕ РІК, П'ЯТИРІЧКУ ЗАКІНЧУЄМО!

З кожним днем набирає сили соціалістичне змагання за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС. Окремі працівники, трудові колективи, цілі виробничі підрозділи беруть підвищені соціалістичні зобов'язання на честь майбутнього партійного форуму. Виконання планових завдань останнього року XI п'ятирічки, планування роботи на наступне п'ятиріччя вимагає від кожного трудівника поточної енергії. Від того, якими будуть наші успіхи сьогодні, залежить, чи зможемо ми справитися із завданнями завтрашнього дня.

В ході звітно-виборчої кампанії комсомольські організації підбивають підсумки зробленого, виявляють недоліки, вносять поправки, перевіряють ділову якість кожного співчлена, що дає можливість сконцентрувати увагу на виконанні тих основних завдань, які ставить пе-

ред комсомолом партія. Залишилося небагато часу, але він ще є. Комсомольцю, чи все ти зробив для успішного виконання п'ятирічки? Чи підвищилась продуктивність твоєї праці? Чи знизилася собівартість продукції? Чи підвищилась її якість?

З 1 жовтня розпочалася заняття у системі політичного навчання і економічної освіти. Їхня мета сприяти підвищенню всебічної активності радянської молоді. Комсомольські пропагандисти повинні докласти максимум зусиль, щоб ефективність їхньої роботи була найвищою. Критерієм оцінки може бути практична діяльність співчленів, їхній героїзм, високий патріотизм.

6 жовтня — День учителя. Педагогічні колективи ведуть зараз практичне втілення завдань, поставлених XXVI з'їздом партії, наступними Пленумами ЦК КПРС,

основними напрямками реформи загальноосвітньої і професійної школи, що покликані підняти на новий рівень на якість освіти.

новий рівень. Зустрічаючи своє професійне свято, молоді педагоги мусять концентрувати свою увагу на підготовці повноцінних членів суспільства, озброєних знаннями і навиками творчого застосування цих знань у практичній діяльності, на формуванні в учнів міцних комуністичних переконань.

7 жовтня — День Конституції СРСР. Напередок вселятимся спробам

буржуазних ідеологів очорнити нашу дійсність, принизити вплив соціалістичної демократії на вільний розвиток наро-

ЩОДЕННИК ГРУПКОМСОРГА: ЖОВТЕНЬ

дів нашої країни, ідеалі комунізму живуть і перемагають. Зростає число країн, що обирають соціалістичний шлях розвитку. І цей процес вказує на неминучу загибель капіталізму як системи.

У ці дні слід активізувати пропаганду соціалістичного способу життя, на конкретних прикладах доводити, як змінюється обличчя сьогоденних міст і сіл, вдоско-

наються форми і методи управління державою, зростає роль людини-творця.

13 жовтня — День працівників сільського господарства. На ланках області триває збирання пізніх культур. Не можна допустити, щоб вирощений урожай залишився на полі. Не тільки зібрати, але й не допустити втрат і зниження якості сільськогосподарської продукції — ось завдання, яке стоїть нині не лише перед трудівниками колгоспів і радгоспів, а й перед працівниками підприємств-шефів, студентами, уніями загальноосвітніх шкіл, ПТУ, технікумів. Гуртувати молоді на успішне завершення робіт агропромислового комплексу покликані комсомольські організації.

29 жовтня — День народження комсомолу. Радісним святом буває тоді, коли зустрічаєш його помітними успіхами в праці, навчанні, коли відчуваєш в собі силу творити щасливе життя на землі. Комсомольці! Готуйте дарунки святу!

Росте робітнича зміна

Підготовку спеціалістів-меліораторів для колгоспів і радгоспів Сумської області організувало Лебединське сільське профтехучилище № 34. Посвідчення машиністів насосних станцій і зрощувальних установок одержали 150 чоловік.

Готувати майстрів високої кваліфікації допомагає училищу його безсвітний трест «Суммексбуд». Шефи брали участь у спорудженні нових навчальних і побутових корпусів, майстерень, гуртожитку для учнів, жилих будинків для викладачів і майстрів виробничого навчання. Розпочато будівництво їдальні на 400 місць, котельні з використанням природного газу. Обладнано авто- і трактородорожні, навчальну меліоративну систему на площі близько 500 гектарів.

При деяких виробничих підрозділах тресту, наприклад у Кролевіцкому і Конотопі, є підшефні середні школи. У них часто бувають викладачі СПТУ і виробничники. За пропозицією педагогів вирішено наблизити до виробництва навчання тих, хто вже працює в тресті. У віддалених районах, таких, як Середино-Будський, Ямпільський і Шосткинський, при великих пересувних механізованих катках відкрито курси підвищення майстерності.

Цей досвід схвалено Міністерством меліорації і водного господарства СРСР.

М. ВОРОНЕНКО,
кор. РАТАУ.

БОРОТИСЯ ЗА ЛЮДИНУ

Післямова
до політзаняття

До першого свого заняття пропагандисти та слухачі системи комсомольської політосвіти Компаніаського району готувалися заздалегідь. На це їх націлювали, сказав у розмові зі мною другий секретар райкому ЛКСМУ В. Білобровенко, і матеріали червеного (1983 р.) та квітневого (1985 р.) Пленумів ЦК КПРС, наради в ЦК КПРС з питань прискорення технічного прогресу, інші партійні документи. Адаже якої грані життя нашого суспільства не стосувалися б вони, в кінцевому результаті служать вдосконаленню нашого суспільства, дальшому поліпшенню життя народу, вихованню людей в дусі відданості справі комунізму. Особливо важливо це зараз, у пору посилення ідеологічного протистояння двох світових систем, коли апологети імперіалізму не жаліють сил і грошей, аби посіяти в душах радянських людей, особливо молоді, зневіру, байдужість до суспільних завдань, які ставить партія перед радянським народом. Та підступним випадом ідеологічного протистояння ми протиставляємо єдність і згуртованість наших рядів, нашу творчість у труді на благо суспільства.

ПРО ЦЕ ЙШЛОСЯ й на занятті, яке відбулося в райсільгосптехніці. Тут почала працювати комсомольська школа економічних знань, де вивчається курс «Науково-технічний прогрес і економіка». Керує нею досвідчений пропагандист М. М. Седов — три роки складає його стаж роботи лише в системі комсомольської освіти, а до цього ще працював і в партійній. Теоретичні положення першого заняття на тему «Всі можливості й резерви — на успішне виконання плану й соціалістичних зобов'язань 1985 року, достойну зустріч XXVII з'їзду КПРС» пропагандист проілюстрував фактами життя колективу райсільгосптехніки. Зокрема, Микола Миколайович докладно зупинився на діяльності КМК водіїв автопарку райсільгосптехніки (бригадир О. Черненко, групкомсорг М. Дубина) — неодноразових переможців обласного соціалістичного змагання молодих. Нині цей колектив, члени якого теж є слухачами економічної школи, успішно працює на вивезенні цукрових буряків з колгоспних полів району на Долинський цукрозавод.

М. М. Седов докладно ознайомив слухачів — робітників та інженерно-технічних працівників райсільгосптехніки з навчальним планом, розкладом занять, подав список рекомендованої до вивчення літератури, поінформував про особливості комплексного плану. До речі, одним з його пунктів передбачено знайомство з досвідом роботи комсомольської політшколи центральної районної лікарні, де пропагандистом один із найавторитетніших працівників системи комсомольської політосвіти району І. Д. Шленник. Про перше заняття в цій школі ми розповімо трохи згодом, а зараз — слово учасникам комсомольської школи економічних знань райсільгосптехніки.

ЛІДІЯ НЕПОМНЯЩА, інженер-нормувальник:

— На перше заняття йшла з гарним настроєм. І хоча не можу похвалитися надлишком вільного

тим, як хлопці та дівчата працюють на заняттях. І повинен сказати, що мої слухачі серйозно ставляться до занять. Сподіваюся, що навчання допоможе їм краще порозумітися між собою, сприятиме росту їхньої активності на виробництві та в громадському житті. Своє ж головне завдання вбачаю в тому, щоб допомогти їм краще орієнтуватися в такому складному сучасному світі, щоб дати їм уроки не лише економічних знань, але й підказати точки прикладання своїх молодих сил і здібностей...

І СЛОВА М. М. Седова перегукуються зі сказаним заступником пропагандиста, секретарем комсомольської організації центральної районної лікарні Віктором Восьмушом, який віз перше заняття у комсомольській політшколі курсу «Соціалістичний спосіб життя і молоді». Він докладно зупинився на такому факті життя колективу: в районі забезпеченість кадрами медпрацівників висока, відповідає середньообласному показникові. Разом з тим завдання дальшого поліпшення медичного обслуговування трудящих району вимага-

ють, поряд із будівництвом нових лікувальних корпусів і лабораторій, більшої ефективності роботи кожного працівника, від медсестер до головного лікаря. Берегти здоров'я людей, допомагати їм відчувати повноту життя, сприяти ефективній роботі лікарів та робітників району на виробничих ділянках — це завдання медиків залишається незмінним. Разом з тим воно доповнюється новим змістом, що випливає з настанов партії.

...Боротися за людину — ці слова могли б стати лейтмотивом обох занять, про які ми щойно розповіли. Навчання в системі комсомольської політосвіти розпочалося. Цього року воно буде напруженим, ніж звичайно, матиме свої особливості. Зокрема, навчальний рік продовжуватиметься до червня 1986 року. Ділитися він на два періоди — передзідівський і післязідівський... І як ніколи, виростає сьогодні роль пропагандиста, кожного ідеологічного працівника в боротьбі за умі людей в ідеї, в системі протистояння двох систем. Той фант, що пропагандисти обох політшкіл, про які ми сьогодні розповіли, ясно усвідомлюють це, дозволяє розраховувати на їхній успіх.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.
Компаніаський район.

Близько двадцяти слухачів школи комсомольської політосвіти колгоспу «Росія» розпочали свої заняття з курсу «Науковий прогрес і економіка».

На першому занятті пропагандиста школи, члена районного комсомолу, голову колгоспу Іван Федорович Довгань познайомив слухачів з тим, як виконуються рішення квітневого Пленуму ЦК КПРС, як працюють нині комсомольсько-молодіжні колективи району, що стали на трудову вахту, присвячену гідній зустрічі XXVII з'їзду КПРС.

На знімку: пропагандист І. Ф. ДОВГАНЬ.

Фото М. САВЕНКА.

ДОПИТЛИВА ДУМКА МОЛОДИХ

Значний обсяг робіт по впровадженню досягнень науково-технічного прогресу виконується у дистанції сигналізації і зв'язку Знамянського відділка залізниць. Це — і поліпшення та заміна ручної праці, підвищення надійності роботи електрообладнання, засобів зв'язку, централізації і блокування. У цю багатогранну роботу вносять вагомий вклад раціоналізатори підприємства. Люди допитливої думки, що зобов'язалися у завершальному році п'ятирічки впровадити 126 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 54 тисячі карбованців.

Колектив дистанції порівняно невеликий. Але тут працює 59 новаторів виробництва. Поруч з ветеранами, убіленими сивиною, багатим життєвим досвідом, бадьоро прокладають свої курси у цесмірному морі раціоналізації і молоді творці науково-технічного прогресу.

У колективі раціоналізаторів дистанції молоді вважають себе повноправними господарями. Їм надано найширші можливості. Турбуватися про творче зростання молоді, значить, бачити перспективу завтрашнього дня, — розповідає інженер з раціоналізації Галина Миколаївна Вігренко, — питанням уваги молоді у технічній творчості постійно цікавляться партійна і комсомольська організація, адміністрація. Ініціативу молоді ми цінуємо, підтримуємо і заохочуємо.

За підсумками соціалістичного змагання за перше півріччя колектив новаторів виборів друге місце на Знамянському відділку залізниць.

За шість місяців завершального року одинадцять п'ятирічки подано і впроваджено 67 раціоналізацій з економічним ефектом 34 тисячі карбованців. І 31 нововведення подано, розроблено і впроваджено завдяки творчим держанням 29 молодих раціоналізаторів.

Залучити молоду людину до технічної творчості, зацікавити постійним неспокоєм, прагненням до удосконалення виробничих процесів, справа копітка. У дистанції не лише виявляють, висувають молоді таланти раціоналізаторів, їх спонукають до самовивішу.

До кожного новачка щиро придивляється начальник ділянки, старший електромеханік цеху, бригадир. Доручають виконати для початку щось простеньке, згодом — складніше, а потім вже пропонують самостійно обмірковувати якусь цікаву проблему. Досвід, уміння, життєва мудрість ветеранів, громадське конструкторське бюро, вісім творчих бригад допомагають їм у цьому.

Мало хто з раціоналіза-

торів не звертається за допомогою до токаря, ветерана Великої Вітчизняної війни і праці комуніста Петра Григоровича Романова. На підприємстві — понад 40 років. Активний раціоналізатор. Незважаючи на пенсійний вік, активно займається спортом і пропонує його серед молоді, і молоді тягнуться до нього. Ніколи і нікому не відмовить у допомозі.

На підприємстві розроблено тематику раціоналізаторської і винахідницької діяльності. У кожному виробничому підрозділі знають, у якому напрямку працювати. Щоквартально підводяться підсумки раціоналізаторської роботи. Визначається кращий колектив і кращий раціоналізатор. За підсумками другого кварталу звання «Кращий раціоналізатор» виборов молодий виробничник, старший електромеханік Сергій Олійник, на рахунок якого за шість місяців — шість впроваджених раціоналізацій.

У цеху радіостанцій зв'язку, який очолює досвідчений раціоналізатор, ветеран підприємства Василь Романович Савін, до активної технічної творчості залучають молодих виробничників. Багатим є доробок у Сергія Скорохода та Сергія Воловченко. Цим молодим притаманний творчий пошук, не можуть хлопці бути без живого діла. Сергій Скороход у творчій співдружності зі старшим електромеханіком Володимиром Зінов'євичем Алапцевим виготовили пристрій комутації приладів для вимірювання параметрів радіостанцій. Економічний ефект від цього — 510 карбованців. Умільцями виготовлено також п'ять автоматичних стейд для перевірки радіостанцій, який також приніс економічний ефект у сумі понад 500 карбованців.

Попереду у молодих умільців чимало цікавої і нелегкої роботи. І вони її виконують, адже взяли цю пошуку на свої молоді плечі за власним бажанням, за покликом серця.

О. ГОЛОБОРОДЬКО.

М. Знамянка.

І НА ТИХІМ ОКЕАНІ...

Завтра мине 90 років з дня народження хороброго радянського розвідника Річарда Зорге, чия легендарна життя стало темою опери нашого земляка композитора Юлія Мейтуса.

Опера «Річард Зорге» написана десять років тому (1974—1975 роках). Саме про неї хочемо розповісти.

І персонажами стали історичні фігури, члени групи «Рамзай» Холзумі Одзакі, Йотуку Міякі, Маке та Анна Клаузен, Бранко Вукеліч, японська дівчина Ісї Ханакі, керівник радянської розвідки Ян Карлович Берзіл, посол фашистської Німеччини в Японії Ейген Отт, начальник токійської тюр-

ми Ісідзіма. Головний персонаж опери — Річард Зорге.

...Відважному радянському розвіднику в цьому році виповнилося б 90 років. Він народився у 1895-му, (рік смерті Ф. Енгельса). Якби саме зв'язок між цими датами? Річард був онуком Фрідріха Альберта Зорге (1828—1906), німецького марксиста, близького друга і соратника К. Маркса і Ф. Енгельса. Минуло роки і Річард Зорге панічно про вибір життєвої мети: «Револьюція у Росії вказала мені курс, яким повинен іти міжнародний робітничий рух. Я вирішив... стати активною часткою його. Все,

що я робив пізніше, випливало з цього рішення». ...Зорге стратив у токійській тюрмі 7 листопада 1944 року, в день 27-ї річниці Великого Жовтня. Ім'я його стало легендою.

Юлій Мейтус вдало використав ладову структуру японської музики. Симфонічний оркестр нагадує звучання японських музичних інструментів. У процесі роботи над оперою Ю. Мейтус побував у Японії, зустрічався з Ісї Ханакі, поповнив свої знання про побут, культуру, мистецтво Японії.

У таких сценах, як діалог Зорге з матір'ю (після катастрофи), композитор вдається до використання

мотивів революційних пісень, ритму маршу. Цим Ю. Мейтус підкреслює революційні риси характеру героя, його незримі зв'язки з Росією. В образі Зорге сфокусовані найкращі риси радянського розвідника: відвага, мужність, гострий розум, відданість справі революції. Передмертві слова Зорге: «Я умру як вірний солдат Червоної Армії!» — увійшли у текст партії героя.

Прем'єри опери «Річард Зорге» відбулися у Львові (1976), а потім у Дессау (НДР), в 1977-му. Коли ця постановка була показана в Державному оперному театрі Берліна, преса Німечки Демократичної Республіки підкреслювала: «Значення опери передусім

у тому, що це не детективна історія пригод групи розвідників, а широка панорама життя людей, особистих долі, відображених у слові та музиці».

Є в опері сцена на квартирі Отта, в якій він закликає до знищення Радянської країни. Ю. Мейтус використав колаж — звучить «Маленька нічна серенада» Моцарта на платівці, яку приніс Зорге. Так підкреслюється несуттєвість фашизму з шедврами гейтлі Німеччини. Німеччина, що подарувала світу Моцарта, Бетховена, Гете, Шіллера — безсмертна, а та, що волею фюрера змушувала мільйони людей стратити з лиця землі міста і сел, зруйнувала Петергоф — була приречена.

...2—3 вересня на телевізійних екранах пройшов останній фільм багатосерійної документальної кінострічки «Стратегія Перемоги» — «І на Тихому океані!». Словами цієї частини громадянської війни назвали автори останньої серії фільму. Так, на Тихому океані Червона Армія розгромляла японський імперіалізм. Ядвилася документальні кадри сорокарічної давності, і в пам'яті виникло ім'я Річарда Зорге. Його життя було тісно пов'язане з Японією. За кілька годин до арешту, вже знаючи про смертельну небезпеку, розвідник передавав до Центру радіограму виключно важливого значення. Цей епізод останнього виходу героя в ефір увійшов до опери.

К. БОЙКО.

ЩОБ НЕ ТІЛЬКИ ЦІКАВО, А Й ВЧАСНО

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»-86

Переконана — хід передплати залежить не тільки від якості газетних чи журнальних матеріалів, але й від своєчасної доставки пошти протягом року. Певно, пора це зрозуміти й деяким горе-поштарям.

Л. КРАМАРЕНКО,
інженер виробничого об'єднання «Кіровоградтеплокомуненерго».

ХОЧА передплата кампанія ще не закінчилась, в обласному виробничому об'єднанні теплових мереж «Кіровоградтеплокомуненерго» передплатили газети й журнали 350 чоловік. Причому, в кількісному відношенні — на 17 процентів більше порівняно з минулим роком. Передплату тут проводять інженер виробничого об'єднання Алла Петрівна Титаренко. Ось що вона розповіла:

Передплатою займаюся вперше, але мені здається, що збільшення кількості передплатених газет та журналів — це не випадкова справа, а тенденція для нашого об'єднання.

Оскільки наші об'єкти знаходяться на всій території міста, то вирішила побувати на них, поговорити з людьми. Насамперед заступила передплатника, чим він захоплюється, цікавиться, про що люблять читати. Одним словом, пропоную газету чи журнал за інтересами. Ось, наприклад, цього року вперше ведемо передплату на журнал «Советская женщина». На пошту мені дали один примірник, і от я знайомлю людей з його змістом, розповідаю,

які теми висвітлюватимуться в ньому. І в результаті — багато хто передплатив цей журнал. Перекрито минулорічний рівень передплати центральних газет і журналів. І хоч комсомольська організація у нас невелика, але своєю обласну газету «Молодий комунар» передплатили не тільки комсомольці й молодь, а навіть люди старшого віку, завдяки чому перекрито минулорічний рівень на 13 процентів. Багатьом подобається в молодіжній газеті літературна сторінка, «Диск-зал», «Вітрила», «Клуб молоді сім'ї».

Слід сказати, що допомагає мені в агітаційній роботі партторг об'єднання В. М. Дегтяренко. У нас працюють на котельних сезонні робітники, то він агітує і їх передплатити видання. Так що в об'єднанні немає людей, які б лишилися поза увагою організаторів передплати.

НА ЖАМНІ, не всі так дбають про передплату, як громадські розповсюджувачі преси нашого об'єднання. Дуже багато парікають передплатники на роботу поштових відділень. Часто доводиться чути таке:

«Кругом пишуть: передплатите газети й журнали, а на пошту передплату не приймають. А якщо й передплатиш без проблем, то носять, особливо журнали, нерегулярно. Навіщо ж тоді передплатувати?». Інший приклад. Ветеран війни

М. С. Алавердіан переїхав з села Вільного до обласного центру, поселився по вул. Слави, 29/1. Переадресував газети й журнали, але даремно чекав на них на новому місці. Аж через місяць прийшла одна газета, та в такому вигляді, що тільки

на макулатуру й годиться... На поштовому відділенні № 9, що по вулиці Комарова, на неодноразове звертання передплатникам грубо відказували.

— А навіщо було так багато передплатувати? Чекайте!

Дані про хід передплати на газету «Молодий комунар» станом на 30 вересня 1985 року

Райони	Кількість екземплярів	У процентах проти минулого року
Вільнянський	912	100,0
Комнатівський	1050	79,5
Онуфріївський	805	70,7
Кіровоградський	860	66,9
Новомірогородський	1073	71,8
Новоукраїнський	1286	59,4
Добровеличківський	914	47,5
Знам'янський	1532	50,6
Новоархангельський	712	69,7
м. Олександрія	3004	55,8
Петрівський	468	58,2
Гайворонський	1111	46,5
Устинівський	454	49,8
м. Кіровоград	8570	41,7
Олександрійський	850	34,0
Олександрівський	629	64,8
Долінський	680	47,0
Маловисіпський	821	39,0
Новгородківський	379	36,3
Голованівський	559	49,8
Бобринцевський	520	39,4

Світловодський...
Ульяновський
Всього

135...
321...
23809

36,9...
28,3...
48,5

Станом на 1 жовтня в області передплатено газет і журналів 69,4 процента минулорічних тиражів. Щодо розповсюдження молодіжної преси, то кількість передплатених примірників набагато нижча, ніж минулого року — 59,8 процента. Особливо слабо розповсюджується газета «Комсомольская правда».

Ще не почали як слід пролагувати серед молоді розповсюдження республіканських газет «Молодь України», «Комсомольское знамя», а також обласної газети «Молодий комунар». Значно відстають від середньообласного показника (48,5 процента) по передплаті газети «Молодий комунар» ульяновські,

малозісківські, бобринські, олександрійські, світловодські розповсюджувачі преси.

Тут явно недопрацювали міськкоми і райкоми комсомолу.

У листах до редакції відчувається велика заінтересованість читачів у тому, щоб на сторінках газети ширше висвітлювався досвід комсомольської роботи, питання містечкового життя, морально-етичні проблеми. Журналісти готові піти назустріч усім цим побажанням. Але це справа не одного дня. Ви дізнаєтеся, чи здійснилися ваші побажання газеті, якщо передплатите «Молодий комунар» на наступний рік.

ПРОБА ПЕРА

Олександр Рябошапка народився в селі Диківці Знам'янського району. По закінченні семірічки завідував клубом у рідному селі, очолював комсомольську організацію колгоспу. Навчався в Олександрійському культосвітньому училищі, закінчив Кіровоградський педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна. Працював інструктором Знам'янського міськкому комсомолу, кореспондентом районної газети «Серп і молот», заступником редактора Добровеличківської райгазети «Сільське життя».

Поетичні, прозові твори друкував у районній та обласній періодиці, з краєзнавчими дослідженнями виступав в республіканській пресі. О. Рябошапка — переможець кількох творчих конкурсів «Молодого комунара», серед них — поетичного «Молодість землі», який проводився в 1982 році.

На конкурс «Проба пера» наші постійний автор надіслав два етюди.

РУШНИКИ

Стіни Маріїної хати обвішані полотняними, вишитими рушниками. На білому полотні — червоні, чорні і жовті нитки. Цими фарбами чиясь чарівна рука помережила півники, горлиці, троянди, півонії і чорнобривці. Червона Шапочка та Івасик-Телесик, баскі коні, крилаторогі олені — все це заворує око. Отака краса на стінах!

Марія здавна трудиться на фермі. Досвідсонця — на роботу, а після ферми — по господарству клопочеться. Дітям-школярам обід готує і знову на ферму.

Вдома — Іван. Сім років минуло, як трапилось лихо: рятуючи дітей, кинувся зупиняти трактор, в якого відмовили гальма. Не його діти, чужі, та не роздумував. Лікарі робили все, аби врятувати йому життя, але він так і залишився прикутим до ліжка — далось взнаки тяжке пошкодження хребта. По кімнаті пересувався лише в візку.

Змалку його руки звик-

ли до гнучки, та спершу не міг і голки втримати в пальцях. Потім звик. Якось швидко освоїв премудрості вишивання. Десь із місяць щось нишком від дружини чаклував над полотном, а коли показав... Русалка не русалка... Якесь чарівна фея стоїть серед маків, а обличчям на його Марію схожа.

Марія мала трохи клопотів з коноплями. Добрий десяток років їх ніхто вже не сіяв на левадах. Сушила полотно на луках. Білі доріжки лежали на зеленій траві, ніби вибираючи всі барви сонячного саява, аби потім заграли простим, але гарним гапуванням.

Тепер Марііна хата, що картинна галерея. Приходять люди, милуються, хвалять працювати, проворні Іванові руки. Радіє Марія.

СИНІ ОЗЕРА

Море поруч — рукою подати. Тільки прислухайся — одразу почуєш його. Особливо серед ночі. З п'ятого поверху видно вогні Євпаторії. Та я більше люблю озера, що роз-

лилися довкіл — цілющі, солоні, лікувальні.

Щороку приїжджаю в ці краї і кожен вечір проводжу наодинці з озерами: довго-довго вдивляюся в їхні сині очі, слухаю таємничу розмову неспокійних хвиль, милуюся кримськими зорями...

Тихий вечір. Зробивши останнє коло пошани над гладінню озера і кинувши прощальний крик, подався до моря чайки, до свого чайного гурту, аби зазтра разом із сонцем знову повернутися сюди. М'яко, непомітно стеляться сізі сутінки: осідають поміж крилатих дубів, обіймають плакучі верби...

З глибини старого курортного залу, в якому колись лунав голос Маяковського, доноситься пісня. Пісня, наче крилата птаха, б'є крильми і летить, і тане у вечірній тиші. І небо засвічується: одна зірка засміялась, за нею ще... Хвилина, друга — і їх уже не лічити.

Пливе по небу кругло-видий місяць. Доскоку вмивається теплою водою в озері, і аж тоді накидає на землю срібну намітку. Прохолодний вітерець дихнув степом, і знайомі з дитинства неповторні пахощі іще довго лоскочуть груди. Сон не йде...

Ось і ніч не забарилась. Востаннє десь обізвався горлиця. Засинає курортне місто. Не сплять лише хвилі, вони до самого ранку будуть пестити береги. А я ще й ще вдивляюся в обличчя озер, вони відповідають мені сріблястою посмішкою — там купається місяць, там бавляться молоді зорі.

Тихо. Хтось ненароком торкнувся струн чутливої гітари. Лише на мить. Бо знову — тиша...

Олександр РЯБОШАПКА.
м. Знам'янка.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «НИВА» (Вінниця) — 1:0

Цей матч не залишив байдучих ні на футбольному полі, ні на трибунах. Вінничани — одні з лідерів нинішнього чемпіонату — продемонстрували футбол, гідний їх високого статусу — вони розігрували цікаві комбінації, багато разів били по воротах, двічі попадали у штангу і не раз примушували нашого воротаря демонструвати свою майстерність.

Гра почалася без попередньої розвідки. Вже на третій хвилині Сергій Ралюченко вийшов на сигідну для удару позицію, та центральний захисник гос-

тей «Знає» м'яч прямо з його ноги. А на 15-й хвилині подоляни вперше прицілилися до кіровоградських воріт. Олег Моншак та Павло Касанов пробігли до штрафного майданчика «Зірки», однак доведені Латиш не тільки відібрав у них м'яча, але й встиг організувати контратаку своєї команди.

Після перерви «Зірка» значно додала в швидкості. Ось Сергій Ралюченко на лівому фланзі атаки, заплютавши у павутині хитросплетеної ним комбінації одразу трьох захисників «Ниви», віддає пас

ніду Федорову. Лише диво не дозволяє нашому півзахисникові досягти меті.

Пристрільна Ігоря Мартиненка та Олександра Лисковця до воріт «Ниви» виявилась передмовою краєнь-гола, забитого Сергієм Лактионовим за п'ять хвилин до фінального свистка.

Чергову гру «Зірка» та-нон грає вдома — 4 жовтня. Суперником кіровоградських футболістів буде команда «Нива» з Тернополя.

С. БОНДАРЕВ.

Наталка.

Фото В. ГРИБА.

...А кого й у дворі підбрали НА КОЖЕН ДЕНЬ

Боротьба з пияцтвом — справа всенародна. Всі трудові колективи, організації, відомства покликані вести безкомпромісну боротьбу з цим злом і його наслідками.

При цьому важливі завдання стоять перед комсомольськими і молодіжними організаціями.

Але ще деякі молоді люди стають на шлях порушення законів, спрямованих на боротьбу з пияцтвом і самогубством, у результаті чого деякі комсомольці потрапляють у витверезник, стають правопорушниками.

Недавно у витверезник було доставлено молодого робітника Кіровоградського ремонтно-механічного заводу імені Таратута члена ВЛКСМ Олександра Охотникова. Він заявив, що з антиалкогольним законом як слід не ознайомився, тому що змістовних заходів по його пропаганді комітет комсомолу заводу не проводив.

У медичний витверезник доставлені бетонник БУ-2 «Кіровоградмашзавб у д. В. Онощенко, автослюсар автопідприємства № 10061 В. Кучеренко, «шабашник» Г. Невдаха, який про-

живає в обласному центрі по вулиці Паризької комуні, 17, слюсар заводу радіовиробів С. Шелест, студент КІСМУ С. Лобода. На подвір'ї готелю «Україна» підбрали фотографа комбінату «Промінь» Ю. Чернова.

Наведені факти свідчать про те, що у зазначених колективах пропаганда антиалкогольного закону носить формальний характер і анімає значного поліпшення.

В. ЯКУНІН,
інспектор прес-групи управління внутрішніх справ обласного комуні.

ВІТРЯКА

Сатирично-гумористична сторінка

3 МІШКА ГУМОРЕСОК

ДО ПАРИ

Після тривалої і глибокої боротьби Михайло Бублик вирішив нарешті одружитися. Хоч і називали його найстарішим парубком на селі, було Михайлові не так щоб уже й багато — десь двадцять з гаком, та й так той — якийсь там десяток років. Словом, парубок саме на тій «золотій порі», коли особливо хочеться мати власне сімейне пристанище, купку симпатичних дітей і лагідну, непередливу дружину.

На радість Михайло повідав про своє палке бажання батькам. Ті засіяли посмішками.

— Хто ж, сину, твоя суджена?

— Ольга Пасько.

Посмішки відразу ж зникли з обличчя батьків, наче їх змгло штормовою хвилею.

— Ой, лишенько! — зойкнули вони в один голос. — І за що нам така напасть?

— Ольга ж нечепурна й ледаща! — отямившись, пішла першою в наступ мати.

— І набагато старша від тебе, — підтримав з тилу батько.

— Та вона й борщу заварити не вміє і сорочку не попере, — мати.

— Одумайся, Михайле, поки не пізно, бо люди ж нас засміють, — батько.

Дошкульні слова падали на сина густим градом. Нервово мучив в руках кашкета, він розпався, немов самовар:

— А до кого ж мені жинхатися?

В батька-матері очі блиснули іскрами ладі.

— Та хіба на тій Ользі світ клином зійшовся?

— Еге ж, он скільки гарних дівчат у селі.

— А чим не невістки Маруся Срібна і Катя Медяниця...

Коли було названо десятків зо два імен найкращих кандидаток у наречені, Михайло вловив паузу і промимав:

— До всіх женихався, а вони мені — тарбуза. Тільки Ольга й згодилася.

Запанувало тривале гнуче мовчання, яке розбудив хриплий голос пересолого жениха:

— Побіжу до Ольги, а то ще й вона передумає...

І, прикривши личку кашкетом, Михайло хутко зник за дверима.

Іван Кулик.

Хто ще сумнівається?

Гриб, грибок, грибка пора... Скільки всього ховається за цими простими й на перший погляд нічим не примітними однокорінними словами! Задумайтесь і ви зрозумієте — як багато ви втратили, якщо вами й раз не оволодівало те почуття, яке неможливо викласти на папері. Та й взагалі: про нього треба не читати — його треба відчувати самому.

Ліс тільки-но прокинувся (ви відчуєте це, якщо прокинетесь раніше од лісу). Тіло — невагоме. Голова забула про всі сімейні й виробничі незгоди. Дихається легко й вільно, наче ви все життя тільки й робили, що займалися ритмічною гімнастикою.

На рахунок «раз» здійсмає руки вгору, робите глибокий вдих, на рахунок «два», нахилившись, повертаєте руки в початкове положення і — не вірите своїм очам: перед вами — гриб! Справжній! Більше того: ви думаєте, що це сироїжка, насправді ж — бунматий боровик!

Обізнаний з найостаннішими рекомендаціями спеціалістів, намагаєтесь його викрутити, але перед ним

ахаєте — виявляється, що грибок тут ціле сімейство, далі охаєте — виходить, що найкращих, найсимпатичніших ви вже встигли потоптатись...

Та раптом ви починаєте помічати, що перед очима все частіше появляються райдужні кола, а спина відхилена від вертикалі вперед приблизно градусів на тридцять, причому випрямитись уже просто нема сил та й, чесно кажучи, ніхто цього робити не збирається: зараз найголовніше — доволотки переповнені дарами природи корзинку, відро й целофановий кульок, який мало не тріщить, до електрички...

Зате, що може бути смачнішим від маринованих, квашених і смажених грибів? Особисто я — не уявляю.

Остаточно, переконали. Треба буде домовитись із Миколою Никодимовичем (кажуть, він уже колись один раз збирав гриби) хай ще й мене поведе. Просто навіть самому стало цікаво: які ж вони — сирі гриби?

Олександр ПЕРЛЮК.
м. Кіровоград.

НОВОСІЛЛЯ

МАЙЖЕ КАЗКА

Набридло мірошникові Омелькові у млині жити: будівля ж бо пошарпана, особливо зимою продуває в щілини — того й дивись нежить чи й гіршу болячку вхопиш. Не гоже старому мельникові сидіти в товаристві молодих і дужих мірошників, чхаючи і кашляючи. Тому вирішив вступити до житлово-будівельного кооперативу в Кіровограді.

У міськжитловідділі Омелька прийняли чемно, вислухали уважно й направили до житлово-будівельного кооперативу № 39, що розташовувався на вулиці Маршала Конєва, 15.

— Сідайте на сьомий автобус і їдьте до кінцевої зупинки на вулиці Пацаєва. А там трохи пройти...

Вийшов старий з автобуса і розгубився: скільки сягло око розкинувся ліс. Ліс з реліктової амброзії,

що місцями досягала двометрової висоти. Добре, що хоч попутник трапився:

— Що, дідусю, тридцять дев'ятий кооператив шукаєте? То пішли разом. Та тримайтеся мене, щоб не заблудитися. Міськвиконком ніяк не вирішить — хто цим лісом зайнятий позинен. Подейкують, що на нейтральній смузі він поміж державними та кооперативними будинками.

— А чому не займуться будівництвом дороги? — запитав Омелько.

— Бачите, дідусю, поки що займаються важливішими справами, а тому завезли кілька машин гравію та й перенесли будівництво дороги на пізніше. А тепер, затулить носа, бо переходимо через каналізаційну систему. Взагалі, ми тут без протигазу не ходимо, бо каналізаційна система завжди відкрита. А ось і

нова перешкода, водна: кілька місяців тому ставили зовнішнє освітлення та й пошкодили водогін, що веде до дитячого садка. Пошкодили та й усе, і стали водопровідники в позу: водогін, мовляв, веде до будинку № 39 житлового кооперативу, а тому хай вони й ремонтують. Ось ми й прийшли: ваш будинок, — кивнуло попутник і попрощався.

Піднявся Омелько на свій восьмий поверх, відчинив двері і мало не впав — квартира була захащена всяким мотлохом. Засував Омелько рукава і почав той мотлох викидати. Потім дочекався шостої години: наносив води, помив підлогу. Взв'язав за електропроводку й аж упрів — майстри з будівельного управління № 411 таких наплутали ребусів, що за дві доби ледве розгадав їх. Далі розбрався з водопровідно-каналізаційним причаудалем: три доби пішло на це. Нарешті, взявся за вікна. Але тільки доторкнувся до рами, як вона, не закріплена на петлях, гримнула на Омелька.

Закривавлений кинувся він телефон шукати. Дарма, мусив чалапати в поліклініку. А там ціла черга таких же нещода, як сам.

— Що, дідусю, спробували роботу кіровоградських будівельників оцінити? — запитав хірург. — Ми тут, в лікарні, знаємо, що, як тільки будинок здається, то й кількість травм зростає.

Вийшов у коридор Омелько, затиснувши лікарняний в руках, чус — хворі між собою гомонять:

— Мені на ногу вана впаала — і ось...

— А мене електрострумом вдарило...

— А мені на сьомому поверсі забула опалубка на голову впаала...

І скрізь тільки й чулося: «А мені...», «А я...», «А в мене...».

Послухав-послухав Омелько, махнув рукою, та й поїхав до «Вітряка»: «Тут хоч і стара хатинка, зате безпечна».

Та й досі у млині живе. Товариство збирає.

Мірошникові поневі-
ріння, підслухав і спі-
сав С. КОЛЕСНИКОВ.

Підкажіть... розсмішіть

В минулому випуску «Вітряка» («Молодий комунар» за 7 вересня) ми закликали наших читачів-дотепників придумати підпис до «конячої» карикатури завсідника Дмитра Безуглова. Надійшло кілька пропозицій. Але, як ми обіцяли, виставлятимемо напоказ мливу не всяке, а найсмішніше. Отже, сьогодні під рубрикою «Підкажіть-розсмішіть» дебютує кіровоградець Роман Пекельний. Підписів він придумав кілька і дає їх з коментарями:

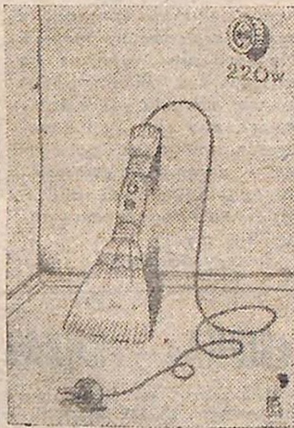
«Якщо розглянути цей малюнок діалектично, то коні не винні, що автор-карикатурист не знайшов того кута зору, з якого можна зразу оцінити складну композицію з позицій гумору — міркує Роман Пекельний. — Виходячи з цього, вношу пропозиції у мельничну раду «Вітряка»:

1. Коні починають... і виграють.

2. Оцінити гумористичне досягнення автора в 3 (три) кіньські сили».

Сьогодні ми пропонуємо читачам підписати карикатуру В. Гордійченка. Не обов'язково свої підписи коментувати. Врешті, як у кого вийде. Знову ж таки: найдотепніші підписи будуть опубліковані у «Вітряку».

Дорідного вам вечинку, читачі!

Розмежування.

Фото В. ГРИБА.

РЕШЕТО

Швидко почне

Лише п'ятнадцять років сину, А з батька вимагає машину. Транзистор вимагає з мами, Не купиш — соває ногами...

Як соває, то не страшно. Ось швидко тупати почне! Борис ЧАМЛАЙ.
м. Кіровоград.

СОН СПРАВДИВСЯ

Є Й ГАРЯЧА!

Напочатку серпня, коли ще в Сугоклії вода не охолола до пийнської температури і на крайній випадок можна було вмистити у річку, Мірошникові Омелькові раптом наспів сніг, що завітав він до своїх друзів на вулицю Пацаєва, 53 в обласному центрі і хотів поніжитись з далекої дороги у вапні, але виявилось — не біжить з крана гаряча вода. Мусив тоді (3 серпня) розповісти Омелько про цю оказію всім завсідникам «Вітряка».

А ось недавно до «Вітряка» надійшло повідомлення, що той сон таки був наяву і що вже зроблено після аварії.

Гарячої води не стало в будинку через те, що пошкодилась під час будівництва кооперативного будинку теплотраса, — повідомляє перший заступник голови виконкому Кіровоградської міської Ради народних депутатів В. О. Ткаченко. — Нині роботи по відбудові теплотраси закінчено, гаряча вода доставляється в будинок згідно графіка.

ВИСІВКИ

На руку нечистий інколи прикривається білими рукавичками.

Безпідставну фразу не врятує й красне слівце.

Переважа звичайної кази над розчинною в тому, що вона не розчиняється на базі.

Дифрамби можуть співати й безголосі.

На критику знизу реагував... наказом зверну.

Інколи й тертому калачеві дістається на медяники.

Брав від життя все, та, зрештою, відібрали й у нього.

Сказав такі слова, що дружинникам досело перейти до діла.

Мимо неслів не проходить: пробігав.

Борис СЛЮСАР.
м. Сеїтловодськ.

СПОРТИВНА ХРОНІКА «ВІТРЯКА»

МОБ РУКАВИЧКИ

мінус футбольні команди воротар Березюк.

ЯК РИБА В ВОДІ

почуває себе в новій команді ватерполіст Жученко.

НЕ РОЗКРИВСЯ

Так і не розкрив свій талант боксер Дубенко, постійно йдучи в глухий захист.

ЗІРОК З НЕБА НЕ ХАПАЄ тренер футбольної команди «Авангард» Лишеснюк. Він переманює їх з інших команд.

ЗМАГАННЯ

Протягом кількох останніх років у місті Жуйську між хокейною командою «Метеор» і місцевим драмтеатром імені Вячеславського триває змагання — хто буде більше осясаний.

Володимир ХАЛЯВА.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 02672.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103

Обсяг 0,5 друку. арк.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відп. віддільного секретаря — 2-46-87; відділення комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; пійськово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 523. Тираж 57 500.

Газета виходить у п'ятницю, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.